וכנגד ארבעה דברים הנ"ל יש ארבע מצוות בפורים מקרא מגילה. משתה ושמחה. משלוח מנות. ומתנות לאביונים. מקרא מגילה נגד אורה שהוא יו"ד חכמה תורה אור והיינו תורה שבכתב וכעין מה שאמרו (מגילה שם) שצריכה שרטוט כאמיתה של תורה. ואף דמגילה מדרבנן מכל מקום אמרו (יומא כ"ט.) ניתנה לכתוב קא אמרינן והיינו דמגילת אסתר יש בה האור שנקבע בלב לדורות לעולמי עד שעל זה מורה מה שניתן לכתוב כמו שאנו מפרשים מה שאמרו (בראשית רבה י"א, ד') יעקב שכתוב בו שמירת שבת וכו' אף שגם אברהם אבינו ע"ה קיים מצות שבת בכלל כל המצוות שקיים מכל מקום אמר שאין כתוב בו וכו' אבל ביעקב שכתוב בו מפורש הוא לאות שנקבע בו הקדושה לעולמי עד (כמו שנתבאר וישלח מאמר ז') וזה ענין אורה נגד קריאת המגילה שיש בה האור שניתן לכתוב. והוא כנגד י' שבשם הוי"ה.

ובירושלמי (מגילה פרק א' הלכה ה') איתא אף מגילת אסתר והלכות אינן עתידין ליבטל נאמר כאן ולא יסף ונאמר להלן וזכרם לא יסוף מזרעם. ומיירי שם אף בזמן שיבטלו שאר הנביאים עיין שם. והיינו דשאר נביאים נאמרו רק לבטל הרוב כעס וכמו שאמרו (נדרים כ"ב:) אלמלא חטאו ישראל לא ניתן להם אלא חמישה חומשי תורה וכו' שנאמר (קהלת א', י"ח) כי ברוב חכמה רוב כעס מה שאין כן המגילה שיש בה האור שיאיר בלב ויוקבע האור בלב לעולמי עד וזה לא יבטל. וזה שאמרו מגילה נקראת שאור זה שזוכין על ידי קריאת המגילה אמר נקראת שהאור בא מה' יתברך רק על ידי שישראל קורין למטה. ועל דרך מה שאמרו במחיית עמלק אתם מזכירין שמו מלמטה ואני מוחק שמו מלמעלה. ובא רמז זה בריש המסכתא שזה כל עיקר עסק מצות פורים וקריאת המגילה להיות נקראת ויוקבע האור לעולמי עד מה' יתברך. ותני כח דברי סופרים שנתנו כח לבני הכפרים שאף שקורין בי"א או בי"ב או בי"ג מכל מקום יהיה להם כח זה להיות נקראת מלמעלה ויזכו להאור.

ב) **מצות** משתה ושמחה הוא נגד מה שנאמר ושמחה שהוא נגד ה' עילאה בינה ליבא כמו שאמרנו וכתיב משתה ושמחה שישראל זוכין לשמחה על ידי המשתה דיין אף שהיין גורם ההיפך רחמנא ליצלן שכל העריות דומות עליו כמישור (יומא ע"ה.) מכל מקום ישראל זוכין על ידי היין לישרי לב שמחה ליישר הלב שיהיה כולו טוב שיהיו שמחים וטובי לב והוא מה שאמרו (שם ע"ו:) זכה משמחו והיינו ישרים לשמחה לישרי לב שמחה כנ"ל. ועל דרך שאמרו (מגילה י"ב:) יום השביעי שבת היה שישראל אוכלין ושותין מתחילין בדברי תורה ובדברי תשבחות אבל וכו' וכמו שראינו בסעודתו שנתגלה נבלות לבו על ידי היין שדרש דבר המגונה אף לעכו"ם. וזהו לא זכה משממו שעריות כולם דומות עליו כמישור כמו שנאמר (משלי כ"ג, ל"א) יתהלך במישרים וכמו שאמרו בגמרא שם.

ג) **משלוח** מנות איש לרעהו הוא נגד מה שנאמר וששון שהוא נגד ו' שבשם עם ו' המילוי כמו שאמרנו. ושורש המצוה ליחד הלבבות שיהיו כאיש אחד בלב אחד וזה הכנה לקבל דברי תורה וכמו שמצינו במתן תורה דכתיב (שמות י"ט, ב') ויחן ישראל כאיש אחד בלב אחד כמו שאמרו במכילתא (יתרו בחודש א') ועל ידי זה זכו למתן תורה. וההמשכה מחכמה על ידי הנהר דנגיד ונפיק והיינו כשזוכין למדת שלום שיהיו כאיש אחד בלב אחד על ידי זה ממשיכין האור שהוא חכמה שיוקבע לעולמי עד בכנסת ישראל שהוא הגן שכינתא תתאה. והוא קדושת יעקב ויוסף מדת אמת ליעקב ויוסף שמדתו שלום וכתיב (זכריה ח', י"ט) והאמת והשלום אהבו דאמת ושלום קשיר דא בדא (זוהר ח"ג י"ב:).

ד) **מתנות** לאביונים מצות צדקה נגד ה' תתאה ונגד מה שנאמר ויקר והוא על פי מה שמובא (תיקוני זוהר הקדמה י"ד:) צדק מלכותא קדישא. וכשהוא בשלימות עם ה' צדקה וכמ"ש בתיקוני זוהר (תיקון כ"א הנזכר) ועוד שכינתא אתקריאת צדקה וקודשא בריך הוא בעל צדקה וכו' ומה דהוות צדק אתעבידת צדקה וכו' עיין שם באריכות. דצדק שכינתא תתאה וכשנמשך מעדן שכינתא עילאה צדקה וזה שמובא בתיקוני זוהר (שם) ועליה אתמר צדקה תרומם גוי והיינו עד עתיקא שכן מורה לשון תרומם בדברי תורה לאין שיעור וכן כתיב (תהלים קי"ב, ט') קרנו תרום בכבוד והיינו עד עתיקא (כמו שנתבאר שקלים מאמר ט"ו) ועל כן הוא נגד מה שנאמר ויקר שמורה על עתיקא וכנ"ל שמהאי טעמא נדרש על תפילין של ראש.

וכתיב והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור שאף שיצויר חס ושלום שיבטלו המועדות מכל מקום יהיה נעשה מעשה כח הימים המחיית עמלק ויזכו ליחוד שם הוי"ה ארבע האותיות על ידי הימים האלה כנ"ל. וזה יהיה על ידי ההזכרה שתוקדם לו גם כן מצד ה' יתברך כמו שהבטיח וזכרם לא יסוף מזרעם והקב"ה מקיים מצוותיו תחילה כמו שאמרו בויקרא רבה (ל"ה, ג') ואף מצות זקנים גם כן ה' יתברך מקיים כמו שאמרו בפסיקתא (ריש פרשה ג') ומדרש (תנחומא נשא כ"ט) שנאמר (איוב כ"ב, כ"ח) ותגזר אומר ויקם לך ומקיים ה' יתברך מצות משלוח מנות איש לרעהו שבימים אלו שנעשה היחוד י"ה בשם ו"ה נקראו ישראל רעים להקב"ה כמו שנאמר (תהלים קכ"ב, ח') למען אחי ורעי וכן אמרו בתנחומא (יתרו ה'). ורש"י (שבת ל"א.) פירש מה שאמרו דעלך סני לחברך לא תעביד על ה' יתברך על פי מה שנאמר (משלי כ"ד, י') רעך ורע אביך אל תעזוב עיין שם. וכן מתנות לאביונים דאיתא (ירושלמי מגילה פרק א' הלכה ד') אין מדקדקין במצות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נותנין לו. והקב"ה מקיים מצות זקנים ונותן צדקה לכל דורשי ישועתו בכל הענינים: